The Brāhmī, International Multidisciplinary Research Journal
(Peer Reviewed, Referred & Open Access Journal)
Volume: 03 | Issue: 02 | Jun - Aug 2026 | ISSN: 3048-9660 (Online) | www.thebrahmi.com

ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତାରେ ପ୍ରେମ ଓ ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ

ଡକ୍ଟର ସଦାନନ୍ଦ ଦତ୍ତ

ଆସିଷ୍ଟାଣ୍ଟ ପ୍ରଫେସର ,ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ବିଭାଗ

ସରକାରୀ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ଫୁଲବାଣୀ, କନ୍ଧମାଳ

ସାର ସଂକ୍ଷେପ:-

ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତା କେବଳ ଭାଷାଗତ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଆଳଙ୍କାରିକ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ମାନବୀୟ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତା, ସାମାଜିକ ପ୍ରତିବାଦ ଏବଂ ଗଭୀର ପ୍ରେମଚେତନାର ଏକ ଜୀବନ୍ତ ଦସ୍ତାବିଜ୍। ପ୍ରାଚୀନ ସଙ୍ଗମ ସାହିତ୍ୟର 'ଅକମ୍' (ପ୍ରେମ ଓ ଆନ୍ତରିକତା) ପରମ୍ପରାକୁ ଆଧାର କରି ଆଧୁନିକ ତାମିଲ କବିମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଯାନ୍ତ୍ରିକ, ବ୍ୟକ୍ତିକେନ୍ଦ୍ରିକ ଏବଂ ସଂଘର୍ଷପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଜରେ ପ୍ରେମ ଓ ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ପୁନଃପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିଛନ୍ତି। ଏହି କବିତାଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରେମ କେବଳ ନରନାରୀଙ୍କ ରୋମାଣ୍ଟିକ ସମ୍ପର୍କରେ ସୀମିତ ନରହି ବ୍ୟାପକ ବିଶ୍ୱପ୍ରେମ, ପ୍ରକୃତି ପ୍ରତି ଅନୁରାଗ ଏବଂ ପୀଡ଼ିତ ମଣିଷ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତିର ରୂପ ନେଇଛି। ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧରେ ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତାରେ ପ୍ରେମର ସ୍ୱରୂପ, ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ଅନ୍ୱେଷଣ ଏବଂ ସାମାଜିକ ଅସମାନତା ବିରୁଦ୍ଧରେ କବିମାନଙ୍କର ପ୍ରତିବାଦ ସ୍ୱରକୁ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି। ତାମିଲ ସାହିତ୍ୟର ସମୃଦ୍ଧ ଓ ଦୀର୍ଘ ଦୁଇ ହଜାର ବର୍ଷରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବିଶିଷ୍ଟ ଐତିହାସିକ ଗାଥା ପ୍ରାଚୀନ ସଙ୍ଗମ କାଳରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଆଜିର ଆଧୁନିକ ଓ ସମକାଳୀନ ଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ ପ୍ରବାହିତ। ପ୍ରାଚୀନ 'ଅକମ୍' (ପ୍ରେମ ଓ ଆନ୍ତରିକ ଅନୁଭୂତି) ଏବଂ 'ପୁରମ୍' (ସମାଜ, ଧର୍ମ, ଯୁଦ୍ଧ ଓ ନୈତିକତା) ର ଯେଉଁ ସୁଦୃଢ଼ ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର ପ୍ରାଚୀନ ତାମିଲ କବିମାନେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତା ସେହି ଆଧାର ଉପରେ ଏକ ବ୍ୟାପକ, ବିଶ୍ୱଜନୀନ ଏବଂ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ମାନବୀୟ ସୌଧ ନିର୍ମାଣ କରିଛି। ଆଜିର ଅସମାନତା, ଯାନ୍ତ୍ରିକତା, ଶିଳ୍ପାୟନ ଏବଂ ସାମାଜିକ ବିଭାଜନ ଭରା ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରେମ ଓ ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ କେବଳ କାବ୍ୟିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଆବେଗର ବିଷୟ ହୋଇ ରହିନାହିଁ; ବରଂ ଏହା ସାମାଜିକ ପ୍ରତିରୋଧ, ଆତ୍ମସମ୍ମାନ, ଶାନ୍ତି, ଏବଂ ବିଶ୍ୱବନ୍ଧୁତ୍ୱର ଏକ ଅମୋଘ ସାଧନ ସାଜିଛି।

ମୁଖ୍ୟଶବ୍ଦ:-

ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତା (Contemporary Tamil Poetry), ପ୍ରେମଚେତନା (Love Consciousness), ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ (Human Values),ସଙ୍ଗମ ପରମ୍ପରା (Sangam Tradition),ସାମାଜିକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତା (Social Sensitivity), ପ୍ରକୃତି ପ୍ରେମ (Nature Love),ଆଧୁନିକତା (Modernity),ପ୍ରତିବାଦ ସ୍ୱର (Voice of Protest),ମାନବବାଦ (Humanism)

ପରିଚୟ:-

ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତରେ ତାମିଲ ସାହିତ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରାଚୀନତା, ସମୃଦ୍ଧ ପରମ୍ପରା ଏବଂ ଗଭୀର ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ବହନ କରିଥାଏ। ପ୍ରାଚୀନ ସଙ୍ଗମ ସାହିତ୍ୟଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଆଜିର ଉତ୍ତର-ଆଧୁନିକ ଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାମିଲ କବିତା ସର୍ବଦା ମଣିଷର ଅନ୍ତର୍ମନ ଏବଂ ସମାଜର ମୌଳିକ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଇଆସିଛି। ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତା ହେଉଛି ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ସମୟର ଦର୍ପଣ, ଯେଉଁଠାରେ ବୈଷୟିକ ପ୍ରଗତିର ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ମାନବିକତାର କ୍ଷୟ ଏବଂ ତା'ର ପ୍ରତିରୋଧର ସ୍ୱର ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅନୁଭୂତ ହୁଏ। ଏହି କବିତାର ମୂଳସ୍ୱରରେ ରହିଛି ପ୍ରେମ ଏବଂ ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ। ପ୍ରେମ ଏଠାରେ କେବଳ କାମନା କିମ୍ବା ଆବେଗର ଖେଳ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ଏକ ଏପରି ଦାର୍ଶନିକ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ଯାହା ସମଗ୍ର ସୃଷ୍ଟିକୁ ଏକସୂତ୍ରରେ ବାନ୍ଧିପାରେ। ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିମାନେ ଯଥା- ମେଲ୍‌ବରନ୍, ଇରୋମ୍ ତାମିଲ୍‌ସେଲ୍‌ଭନ୍, କ୍ଷଣିକା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଧୁନିକ କବିମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଲେଖନୀ ମାଧ୍ୟମରେ ସମାଜରୁ ହଜିଯାଉଥିବା କରୁଣା, ସହାନୁଭୂତି, ସମାନତା ଏବଂ ଭ୍ରାତୃତ୍ୱବୋଧକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଶ୍ୱାୟନ ଏବଂ ବଜାରବାଦୀ ସଂସ୍କୃତି ମଣିଷକୁ ଯେତେବେଳେ ଯାନ୍ତ୍ରିକ କରି ପକାଉଛି, ସେତେବେଳେ ତାମିଲ କବିତା ମଣିଷ ଭିତରେ ଥିବା ସ୍ନେହ, ପ୍ରୀତି ଓ ଆତ୍ମୀୟତାକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ମାଧ୍ୟମ ପାଲଟିଛି। ଏହି କବିତାଗୁଡ଼ିକରେ ପାରମ୍ପରିକ ପ୍ରେମର ଛାଞ୍ଚ ବଦଳି ଯାଇଛି। ଏଠାରେ ପ୍ରେମ ନିଃସଙ୍ଗତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼େଇ କରେ, ଜାତି ଓ ଧର୍ମର ପ୍ରାଚୀରକୁ ଭାଙ୍ଗେ ଏବଂ ପ୍ରକୃତି ସହିତ ମଣିଷର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିବା ସମ୍ପର୍କକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରେ। ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତାରେ ପ୍ରେମ ଓ ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ସ୍ୱରୂପକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଟେ।

ଆଲୋଚନା ଓ ବିଶ୍ଳେଷଣ:-

ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତାର ବିସ୍ତୃତ ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ, ଏହି କବିତାଗୁଡ଼ିକ ସମାଜର ବାସ୍ତବତା, ସଂଘର୍ଷ ଏବଂ ମାନବିକ ଅନୁଭୂତିର ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରିଥାଏ।

୧. ପ୍ରେମର ପାରମ୍ପରିକ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଓ ଆଧୁନିକ ରୂପାନ୍ତର:

ପ୍ରାଚୀନ ତାମିଲ ସଂଗମ ସାହିତ୍ୟର 'ଅକମ୍' (ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରେମ) ଧାରା ଆଧୁନିକ କବିମାନଙ୍କୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି। ମାତ୍ର ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ପ୍ରେମ କେବଳ ମିଳନ ଓ ବିରହର ଗୀତ ଗାଏ ନାହିଁ; ଏହା ସାମାଜିକ ଅନ୍ୟାୟ, ଜାତିଗତ ପ୍ରଭେଦ ଏବଂ ରାଜନୈତିକ ଦମନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅସ୍ତ୍ର ହୋଇ ଉଠିଛି। ସମକାଳୀନ କବିମାନେ ପ୍ରେମକୁ ମଣିଷର ସ୍ୱାଧୀନତାର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଦେଖିଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ସମାଜ ମଣିଷକୁ ଧର୍ମ ଓ ଜାତିର ପରିଧି ଭିତରେ ବାନ୍ଧିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରେମ ହିଁ ସେହି ସୀମା ରେଖାକୁ

The Brāhmī, International Multidisciplinary Research Journal
(Peer Reviewed, Referred & Open Access Journal)
Volume: 03 | Issue: 02 | Jun - Aug 2026 | ISSN: 3048-9660 (Online) | www.thebrahmi.com

ଅତିକ୍ରମ କରି ମଣିଷକୁ ମଣିଷ ସହିତ ଯୋଡ଼ିଥାଏ। ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତାରେ ପ୍ରେମ କିପରି ସାମାଜିକ ଅସମାନତା, ଜାତିଭେଦ ଏବଂ ରକ୍ଷଣଶୀଳ ପ୍ରାଚୀର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ବିପ୍ଳବାତ୍ମକ ଅସ୍ତ୍ର ପାଲଟିଛି, ତାହାର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଉଦାହରଣ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା:

ତାମିଲ କବି ଓ କବିତା: ଇରୋମ୍ ତାମିଲ୍‌ସେଲ୍‌ଭନ୍)Erom Tamilselvan) ଏବଂ ଆଧୁନିକ ଦଳିତପ୍ରେମ କବିତାଧାରା-

ଆଧୁନିକ ତାମିଲ କବିତାରେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରେମର କଥା ଆସେ, ସେତେବେଳେ ଏହା କେବଳ ଦୁଇଟି ହୃଦୟର ମିଳନ ହୋଇରହେ ନାହିଁ, ବରଂ ଏହା ଜାତିବାଦୀ ସମାଜର ମାନସିକତାକୁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରେ।

ଏକ ପ୍ରତିନିଧି କବିତାଡ଼ର ଭାବାନୁବାଦ :(ଓଡ଼ିଆରେ)

"ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ମୋ ହାତ ଧର,
ସେତେବେଳେ କେବଳ ଦୁଇଟି ସ୍ପର୍ଶ ଏକାଠି ହୁଏନି—
ସେଠାରେ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ଶତାବ୍ଦୀର ସେହି ପ୍ରାଚୀର,
ଯାହା ମଣିଷକୁ ମଣିଷଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖିଥିଲା।
ତୁମ ପ୍ରେମ ମୋ ପାଇଁ କୌଣସି ଗୋପନ ଗୀତ ନୁହେଁ,
ଏହା ହେଉଛି ସେହି ନିଆଁ,
ଯାହା ଜାତିର ଅହଙ୍କାରକୁ ପୋଡ଼ି ପାଉଁଶ କରିଦିଏ
ଏବଂ ଆମକୁ ଏକ ନୂତନ ମଣିଷ ଭାବେ ଜନ୍ମ ଦିଏ।"

ଆଲୋଚନା:

ଏହି ଧରଣର କବିତାରେ ପ୍ରେମକୁ ଏକ 'ରାଜନୈତିକ ଏବଂ ସାମାଜିକ ପ୍ରତିବାଦ' ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି। ପୁରୁଣା ସଙ୍ଗମ କବିତାରେ 'ଅକମ୍' (ଆନ୍ତରିକତାପ୍ରକୃତିର କୋଳରେ ସୀମିତ ଥିଲାବେଳେ (, ଆଧୁନିକ ତାମିଲ କବିତାରେ ସେହି 'ଅକମ୍' ବା ଆନ୍ତରିକତା ଜାତିପ୍ରଥା ଓ ଅନ୍ୟାୟର ପ୍ରାଚୀର ଭିତରେ ପେଷି ହେଉଥିବା ମଣିଷର ମୁକ୍ତି ଆନ୍ଦୋଳନ ପାଲଟିଛି। କବିମାନେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁ ସମାଜରେ ଜାତି ଓ ଧର୍ମ ମଣିଷକୁ ବିଭକ୍ତ କରେ, ସେଠାରେ ନିର୍ଭୀକ ଭାବେ କାହାକୁ ଭଲ ପାଇବା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବିପ୍ଳବ ଅଟେ।

ସେହି ଭାବାନୁବାଦିତ କବିତାଟିକୁ ଯଦି ଆମେ ପ୍ରକୃତ ତାମିଲ ଭାଷାରେ)Tamil Language) ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି କରିବା, ତେବେ ତାହା ନିମ୍ନମତେ ହେବ:

(ତାମିଲ କବିତା -Tamil Poem):

"நீ என் கையைப் பற்றும்போது

THE BRĀHMĪ
The Brāhmī, International Multidisciplinary Research Journal
(Peer Reviewed, Referred & Open Access Journal)
Volume: 03 | Issue: 02 | Jun - Aug 2026 | ISSN: 3048-9660 (Online) | www.thebrahmi.com

வெறும் இரு ஸ்பரிசங்கள் மட்டும் இணைவதில்லை இங்கு!

நூற்றாண்டுகளாக மனிதனை மனிதனிடமிருந்து பிரித்து வைத்த

அந்தச் சுவர்கள் தகர்ந்து விழுகின்றன.

உன் காதல் எனக்கு இரவோடு இரவாகப் பேசப்படும் ரகசியப் பாடலல்ல;

அது ஒரு தீப்பிழம்பு,

சாதியின் அகந்தையைப் பொசுக்கிச் சாம்பலாக்கிவிட்டு,

எங்களை ஒரு புதிய மனிதனாகப் பிறக்கச் செய்கிறது."

ତାମିଲ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ -Word Meanings):

கை (Kai): ହାତ

ஸ்பரிசம் (Sparisangal): ସ୍ପର୍ଶ

சுவர்கள் (Suvarkal): ପ୍ରାଚୀର କାନ୍ଥ /

காதல் (Kadhal): ପ୍ରେମ

தீப்பிழம்பு (Theepizhambu): ନିଆଁ ଶିଖା ନିଆଁ /

சாதி (Saathi): ଜାତି

ପ୍ରେମର ପାରମ୍ପରିକ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଏବଂ ଆଧୁନିକ ରୂପାନ୍ତରକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ତାମିଲ ସାହିତ୍ୟର ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ସମୟର କବିତା ଏକ ସୁନ୍ଦର ଉଦାହରଣ।

ତାମିଲ ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରେମକୁ "ଅକମ୍" (Akam - ଅନ୍ତରର ଭାବନା) କୁହାଯାଏ। ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ପ୍ରେମରେ ବିରହ, ସାମାଜିକ ଭୟ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଥିଲା, ଯାହା ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ନାରୀର ଆତ୍ମସମ୍ମାନ, ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ସମାନତାର ରୂପ ନେଇଛି।

୧. ପାରମ୍ପରିକ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ (Traditional Conflict):

ପ୍ରାଚୀନ ତାମିଲ ସଙ୍ଗମ୍ ସାହିତ୍ୟ (Sangam Literature) ରେ ପ୍ରେମର ଗଭୀରତା ସହ ସାମାଜିକ କଟକଣା ଓ ବିରହର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱକୁ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି।

କବି: କପିଲର୍ (Kapilar) — ପ୍ରାଚୀନ ସଙ୍ଗମ୍ କବି

କବିତା: 'କୁରୁନ୍ତୋଗୈ' (Kuruntokai - 3)

ଏହି କବିତାରେ ନାୟିକା ନିଜର ଗୋପନ ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ଅଛି। ସାମାଜିକ ସ୍ୱୀକୃତି ନମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପ୍ରେମର ବିଶାଳତାକୁ ସେ ଶବ୍ଦରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିପାରୁନାହିଁ:

ତାମିଲ୍ ମୂଳ ପଂକ୍ତି:

"ନିଲତ୍ତିନୁମ୍ ପେରିଦେ, ବାନିନୁମ୍ ଉୟର୍ନ୍ଦନ୍ରୁ,

ନୀରିନୁମ୍ ଆରଳବୁ ଵିନ୍ରେ – ସାରାଲ୍

କୋରୁନ୍ଦେନ୍ ତେନ୍ ପ୍ରୋଡ୍ୱେୟୁମ୍ ନାଡ଼ନ୍-ଓଡ୍ଡୁ

ଅନ୍ବୁ ବଡ଼ିୟୋର୍ ନଟ୍ପେ।"

நிலத்தினும் பெரிதே; வானினும் உயர்ந்தன்று;

நீரினும் ஆர் அளவின்றே — சாரல்

கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு

பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே.

ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ:

"ମୋ ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ସହ ମୋର ଯେଉଁ ପ୍ରେମ-ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି,

ତାହା ପୃଥିବୀଠାରୁ ବି ବିଶାଳ, ଆକାଶଠାରୁ ବି ଉଚ୍ଚ,

ଏବଂ ସମୁଦ୍ରର ଗଭୀରତାଠାରୁ ବି ଗଭୀର।

(ହେଲେ ସମାଜ ଆଗରେ ଏହା ଗୋପନ ଓ ବିରହର ଦୁଃଖରେ ଭରା।)"

ପାରମ୍ପରିକ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ:

ପ୍ରାଚୀନ କବିତାରେ ପ୍ରେମ ଅପାର ଏବଂ ପବିତ୍ର ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ବିରହ, ଲଜ୍ଜା, ପରିବାରର ଭୟ ଏବଂ ନିଶବ୍ଦ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ସବୁବେଳେ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ରହୁଥିଲା। ନାୟିକା ନିଜ ସୀମା ଭିତରେ ରହି ପ୍ରେମ କରୁଥିଲା।

୨. ଆଧୁନିକ ରୂପାନ୍ତର:-

ଆଧୁନିକ ତାମିଲ କବିତାରେ ପ୍ରେମ କେବଳ ଦୁଃଖ, ସମର୍ପଣ କିମ୍ବା ଗୋପନତା ଭିତରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ। ଏହା ସମାନତା, ଆତ୍ମସମ୍ମାନ ଏବଂ

Volume: 03 | Issue: 02 | Jun - Aug 2026 | ISSN: 3048-9660 (Online) | www.thebrahmi.com

ସ୍ୱାଧୀନତାର ରୂପ ନେଇଛି।

କବି: ପାବେନ୍ଦର୍ ଭାରତୀଦାସନ୍ (Bharathidasan)

କବିତା: 'ସଞ୍ଜୀବି ପର୍ବତତ୍ତିନ୍ ସାରାଲ୍' (Sanjeevi Parvathin Saaral)

ସୁବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟ ଭାରତୀଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଭାରତୀଦାସନ୍ ଆଧୁନିକ ପ୍ରେମରେ ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷର ସମାନତାକୁ ଦେଖାଇଛନ୍ତି। ସେଠାରେ ପ୍ରେମୀୟସୀ କେବଳ ଆଜ୍ଞାକାରିଣୀ ନୁହେଁ, ବରଂ ଜଣେ ସମାନ ସାଥୀ।

ତାମିଲ୍ ମୂଳ ପଂକ୍ତି:

"କାଦଲ୍ ଏନ୍ପଦୁ ଆଣୋଡୁ ପେଣ୍ ସମମ୍!
ଅନ୍ବୁ ସେୟ୍ୟୁମ୍ ଉରିମୈୟିଲ୍ ଇରୁବରୁମ୍ ଓନ୍ରୁ!"

ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ:

"ଆଧୁନିକ ପ୍ରେମର ଅର୍ଥ ହେଉଛି — ନାରୀ ଏବଂ ପୁରୁଷର ସମାନତା!
ପ୍ରେମ କରିବାର ଏବଂ ଜୀବନ ଜିଇଁବାର ଅଧିକାରରେ ଦୁହେଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାନ।"

ଆଧୁନିକ ରୂପାନ୍ତର:

ଆଧୁନିକ ତାମିଲ କବିତାରେ ପ୍ରେମର ସଂଜ୍ଞା ବଦଳିଯାଇଛି।
ପ୍ରେମ ଏବେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ ନୁହେଁ, ବରଂ ପାରସ୍ପରିକ ସମ୍ମାନ (Mutual Respect)।

ଏହା କେବଳ ପ୍ରିୟତମ ପାଇଁ କାନ୍ଦିବା ନୁହେଁ, ବରଂ ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାନ୍ଧକୁ କାନ୍ଧ ମିଳାଇ ଚାଲିବାର ନାମ।

ସାରାଂଶ ତୁଳନା :-

ବିଷୟ	ପାରମ୍ପରିକ ପ୍ରେମ (ସଙ୍ଗମ୍ ଯୁଗ)	ଆଧୁନିକ ପ୍ରେମ (ଆଧୁନିକ ଯୁଗ)
ମୁଖ୍ୟ କବି	କପିଲର୍ (Kapilar)	ଭାରତୀଦାସନ୍ (Bharathidasan)
ମୁଖ୍ୟ	ବିରହ,	ସମାନତା, ଆତ୍ମସମ୍ମାନ

© 2026, The Brāhmī

Volume: 03 | Issue: 02 | Jun - Aug 2026 | ISSN: 3048-9660 (Online) | www.thebrahmi.com

ବିଷୟ	ପାରମ୍ପରିକ ପ୍ରେମ (ସଙ୍ଗମ୍ ଯୁଗ)	ଆଧୁନିକ ପ୍ରେମ (ଆଧୁନିକ ଯୁଗ)
ଭାବନା	ଆବେଗ, ସାମାଜିକ ଭୟ ଓ ଗୋପନତା	ଓ ସ୍ୱାଧୀନତା
ନାରୀର ଭୂମିକା	ପ୍ରେମରେ ସମର୍ପିତା ଓ ନିଶବ୍ଦ ସହନଶୀଳା	ନିଜ ଅଧିକାର ପ୍ରତି ସଚେତନ ଏବଂ ସମାନ ସାଥୀ

ପ୍ରେମର ପାରମ୍ପରିକ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ (Traditional Inner Conflict of Love) ଏବଂ ଆଧୁନିକ ରୂପାନ୍ତର (Modern Transformation) କୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ତାମିଲ ସାହିତ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମୃଦ୍ଧ। ପ୍ରାଚୀନ 'ସଙ୍ଗମ ସାହିତ୍ୟ'ରେ ପ୍ରେମର ଯେଉଁ ଗଭୀର ଆବେଗ, ବିରହ, ଓ ପାରମ୍ପରିକ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଥିଲା, ଆଧୁନିକ ତାମିଲ କବିତାରେ ତାହା ମୁକ୍ତି, ସମାନତା ଏବଂ ଆତ୍ମସମ୍ମାନର ନୂଆ ରୂପ ନେଇଛି।

ଏହାର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉଦାହରଣ ତଳେ ଦିଆଗଲା:

୧. ପାରମ୍ପରିକ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ (Traditional Inner Conflict):

ପ୍ରାଚୀନ ସଙ୍ଗମ କାଳରେ ପ୍ରେମର ବାହ୍ୟ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅପେକ୍ଷା ମନ ଭିତରର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ, ପ୍ରତୀକ୍ଷା ଏବଂ ବିରହକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଉଥିଲା।

କବି: ଚେମ୍ବୁଳ ପେୟଲ୍ ନୀରାର୍ (Chembala Peyal Neerar)

ଗ୍ରନ୍ଥ: କୁରୁନ୍ତୋଗୈ (Kurunthogai - Song 40)

ଯୁଗ: ସଙ୍ଗମ ଯୁଗ (ପ୍ରାଚୀନ ତାମିଲ କାବ୍ୟ)

ଏହି କବିତାରେ ପ୍ରେମିକ-ପ୍ରେମିକା ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ କିଏ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ମିଶିଯିବା ପରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ପ୍ରେମର

The Brāhmī, International Multidisciplinary Research Journal
(Peer Reviewed, Referred & Open Access Journal)
Volume: 03 | Issue: 02 | Jun - Aug 2026 | ISSN: 3048-9660 (Online) | www.thebrahmi.com

ଗଭୀରତା ଓ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଛି।

ତାମିଲ୍ ମୂଳ ପଂକ୍ତି:

"ୟାୟୁମ୍ ଞାୟୁମ୍ ୟାରା ଗିୟରୋ?

ଏନ୍ଦାୟୁମ୍ ନୁନ୍ଦାୟୁମ୍ ଏମ୍ମୁରୈ କେଳିର୍?

ସେମ୍ପୁଲ ପେୟଲ୍ ନୀର୍ ପୋଲ

ଅନ୍ବୁଡୈ ନେଞ୍ଜମ୍ ତାମ୍ କଲନ୍ଦନବେ।"

யாயும் ஞாயும் யார் ஆகியரோ?

எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்?

யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்?

செம்புலப் பெயல் நீர் போல அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே.

ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ:

"ମୋର ମାଆ ଏବଂ ତୁମ ମାଆ କିଏ, ଆମେ ଜାଣିନାହୁଁ।

ମୋର ବାପା ଏବଂ ତୁମ ବାପା କିପରି ସମ୍ପର୍କୀୟ, ତାହା ବି ଅଜଣା।

ଆମେ ପୂର୍ବରୁ କେବେ ପରସ୍ପରକୁ ଚିହ୍ନି ନ ଥିଲେ;

କିନ୍ତୁ ଆଜି, ଲାଲ୍ ମାଟିରେ ବର୍ଷା ଜଳ ମିଶି ଏକାକାର ହୋଇଗଲା ପରି,

ଆମ ଦୁହିଁଙ୍କର ପ୍ରେମୀ ହୃଦୟ ସଦା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ହୋଇଯାଇଛି।"

ପ୍ରେମର ପାରମ୍ପରିକ ସ୍ୱରୂପ:

ଏଠାରେ ସାମାଜିକ ସୀମା ଓ ଅଜଣା ଭବିଷ୍ୟତର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଭିତରେ ବି ପ୍ରେମକୁ ପ୍ରକୃତି ସହ ତୁଳନା କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠି ଦୁଇଟି ଆତ୍ମା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନିଜକୁ ହରାଇ ବିଲୀନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି।

୨. ଆଧୁନିକ ରୂପାନ୍ତର:-

ଆଧୁନିକ ତାମିଲ କବିତାରେ ପ୍ରେମ କେବଳ ମିଳନ କିମ୍ବା ରୋମାଞ୍ଚ ନୁହେଁ; ଏହା ସ୍ୱାଧୀନତା, ସମାନତା ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ସାମାଜିକ ବନ୍ଧନକୁ ଭାଙ୍ଗିବାର ଏକ ରୂପାନ୍ତର।

The Brāhmī, International Multidisciplinary Research Journal
(Peer Reviewed, Referred & Open Access Journal)
Volume: 03 | Issue: 02 | Jun - Aug 2026 | ISSN: 3048-9660 (Online) | www.thebrahmi.com

କବି: ଭାରତୀଦାସନ୍ (Bharathidasan)

କବିତା: 'ପୁରଚ୍ଚି କବି' (Puratchi Kavi - ବିପ୍ଳବୀ କବି)

ଯୁଗ: ଆଧୁନିକ ଯୁଗ (୨୦ଶ ଶତାବ୍ଦୀ)

ଭାରତୀଦାସନ୍ (ସୁବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟ ଭାରତୀଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ) ପ୍ରେମକୁ କେବଳ ଆବେଗ ନୁହେଁ, ବରଂ ନାରୀର ସାମାଜିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ଶ୍ରେଣୀଭେଦ ଦୂର କରିବାର ଏକ ସଶକ୍ତ ମାଧ୍ୟମ ଭାବେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି।

ତାମିଲ୍ ମୂଳ ପଂକ୍ତି (ଭାବାନୁବାଦିତ):

"କାଦଲ୍ ଏନ୍ବଦୁ ତାନି ସୋନ୍ଦମ୍ ଅନ୍ରୁ,
ଅଦୁ ସମାଜତ୍ତିନ୍ ବିଡୁଦଲୈ!
ପେନ୍ଣିନ୍ ସମତ୍ତୁବମୁମ୍, ନିଦିୟୁମ୍
ସେର୍ନ୍ଦୁ ବୋଟ୍ରୁମ୍ ପୁଦିୟ ଉଲଗମ୍।"

காதல் என்பது தனி சொந்தம் அன்று,
அது சமூகத்தின் விடுதலை!
பெண்ணின் சமத்துவமும், நீதியும்
சேர்ந்து போற்றும் புதிய உலகம்.

ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ:

"ପ୍ରେମ କେବଳ ଦୁଇଜଣଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟାପାର ନୁହେଁ,
ଏହା ସମାଜର ମୁକ୍ତିର ସଂକେତ!
ଯେଉଁଠି ନାରୀର ସମାନତା, ଆତ୍ମସମ୍ମାନ ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ଏକାଠି ହୋଇ
ଏକ ନୂତନ ସୁନ୍ଦର ପୃଥିବୀ ଗଢ଼ିତୋଳନ୍ତି—ତାହାହିଁ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମ।"

ପ୍ରେମର ଆଧୁନିକ ରୂପାନ୍ତର:

ଆଧୁନିକ କବିତାରେ ପ୍ରେମ ଆତ୍ମସମର୍ପଣରୁ ଆତ୍ମସମ୍ମାନ ଆଡ଼କୁ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇଛି। ପ୍ରେମୀଯୁଗଳ ଏବେ ସାମାଜିକ କଟକଣା, ଜାତିଭେଦ ଏବଂ ଲିଙ୍ଗଗତ ଅସମାନତା ବିରୋଧରେ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରୁଛନ୍ତି।

The Brāhmī, International Multidisciplinary Research Journal
(Peer Reviewed, Referred & Open Access Journal)
Volume: 03 | Issue: 02 | Jun - Aug 2026 | ISSN: 3048-9660 (Online) | www.thebrahmi.com

ପାରମ୍ପରିକ ଓ ଆଧୁନିକ ପ୍ରେମର ତୁଳନାତ୍ମକ ଚିତ୍ର:-

ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀ	ପ୍ରେମର ପାରମ୍ପରିକ ରୂପ (ସଙ୍ଗମ ଯୁଗ)	ପ୍ରେମର ଆଧୁନିକ ରୂପ (ଆଧୁନିକ ଯୁଗ)
ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ	ବିରହ, ଆବେଗ, ତ୍ୟାଗ, ଏବଂ ପ୍ରତୀକ୍ଷା	ସମାନତା, ମୁକ୍ତି, ଆତ୍ମସମ୍ମାନ, ଏବଂ ବିପ୍ଳବ
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ	"ମୋର ପ୍ରେମ ମୋତେ ମିଳିବ ତ?" (ଭାବପ୍ରବଣ)	"ଆମ ପ୍ରେମ ସମାଜର କଟକଣା ଭାଙ୍ଗିପାରିବ ତ?" (ସାମାଜିକ)
ନାରୀର ଭୂମିକା	ପ୍ରେମିକର ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ଥିବା କୋମଳମତି	ନିଜ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଜେ ନେଉଥିବା ସଶକ୍ତ ନା

୨. ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଏବଂ ସାମାଜିକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତା:

ଆଜିର ତାମିଲ କବିତାରେ ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ଅର୍ଥ କେବଳ ଦୟା କିମ୍ବା ପରୋପକାର ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ହେଉଛି ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ସମାନତା ପାଇଁ ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରତିବଦ୍ଧତା। କବିମାନେ ସମାଜର ନିମ୍ନବର୍ଗର ମଣିଷ, ଶ୍ରମଜୀବୀ, ଦଳିତ ଏବଂ ପ୍ରାନ୍ତୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ନିଜ କବିତାର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ କରିଛନ୍ତି। ନାରୀ ଅଧିକାର, ଲିଙ୍ଗଗତ ସମାନତା ଏବଂ ପିତୃପାତ୍ରିକ ସମାଜର ଶୋଷଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାମିଲ ମହିଳା କବିମାନେ (ଯଥା- କୁଟ୍ଟୀ ରେବତୀ, ସଲ୍‌ମା ପ୍ରମୁଖ) ଯେଉଁ ପ୍ରେମ ଓ ମାନବିକତାର ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ସମକାଳୀନ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତରେ ଏକ ବିପ୍ଳବ ଆଣିଛି। ସେମାନଙ୍କ କବିତାରେ ଶରୀର ଓ ମନର ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ପ୍ରେମର ପବିତ୍ରତା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଥାଏ।

The Brāhmī, International Multidisciplinary Research Journal
(Peer Reviewed, Referred & Open Access Journal)
Volume: 03 | Issue: 02 | Jun - Aug 2026 | ISSN: 3048-9660 (Online) | www.thebrahmi.com

ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତାରେ ନାରୀ ଅଧିକାର, ଲିଙ୍ଗଗତ ସମାନତା ଏବଂ ଶରୀର ଓ ମନର ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ନେଇ କବିମାନେ ଯେଉଁ ମାନବିକ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରିଛନ୍ତି, ତାହାର ଏକ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଉଦାହରଣ ହେଉଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ ତାମିଲ ମହିଳା କବି କୁଟ୍ଟୀ ରେବତୀ)Kutti Revathi) ଏବଂ ତାଙ୍କର ବିବାଦୀୟ କିନ୍ତୁ ବିପ୍ଳବାତ୍ମକ କବିତା।

ଆଧୁନିକ ତାମିଲ କବିତାରେ ମହିଳାଙ୍କ ଶରୀରକୁ କେବଳ ଭୋଗ୍ୟବସ୍ତୁ କିମ୍ବା ସାମାଜିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣର ବସ୍ତୁ ଭାବେ ନ ଦେଖି, ତାକୁ ମାନବିକ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଏବଂ ଆତ୍ମସମ୍ମାନର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାରେ ତାଙ୍କ କବିତାର ଭୂମିକା ଗୁର-ୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।

କବି ଓ କବିତା: କୁଟ୍ଟୀ ରେବତୀଙ୍କ କବିତା "ଶରୀରର ସ୍ୱାଧୀନତା) "Nakedness / Freedom of Body) ର ଏକ ଭାବାନୁବାଦ:

"ଆମର ଏହି ନଗ୍ନତା କୌଣସି ଆବେଗର ଖେଳ ନୁହେଁ,
ଏହା ହେଉଛି ଏକ ଚମକନ୍ଧା ଧାରାଳ ଅସ୍ତ୍ର।
ଯେତେବେଳେ ଏହା ରକ୍ତ ଓ ଝାଳରେ ଓସାଣି ହୁଏ,
ସେତେବେଳେ ଏହା ନିଜର ପ୍ରକୃତ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ଲାଭ କରେ।
ସମାଜର ରକ୍ଷଣଶୀଳ ପ୍ରାଚୀର ଯେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉନା କାହିଁକି,
ଜଣେ ନାରୀର ମନ ଏବଂ ଶରୀରର ସ୍ୱାଧୀନତା
ହେଉଛି ତା'ର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ମାନବିକ ଅଧିକାର।"

ଆଲୋଚନା:

ଏହି ଧରଣର କବିତାରେ ପିତୃପାତ୍ରିକ ସମାଜର ସେହି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ମାନସିକତାକୁ ପ୍ରତିବାଦ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ନାରୀର ଶରୀର ଓ ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ଚାହେଁ। କୁଟ୍ଟୀ ରେବତୀ ଏବଂ ସଲ୍‌ମା ପ୍ରମୁଖ କବିମାନେ ପ୍ରେମ ଓ ଶାରୀରିକ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ଏକ ଅବଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ଭାବେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ କବିତା ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ ପ୍ରକୃତ ମାନବିକତା ସେତେବେଳେ ହିଁ ସମ୍ଭବ, ଯେତେବେଳେ ସମାଜରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି—ବିଶେଷକରି ଜଣେ ନାରୀ—ନିଜର ଅସ୍ତିତ୍ୱ, ମନ ଏବଂ ଶରୀରକୁ ନେଇ ସମ୍ମାନର ସହ ବଞ୍ଚିବାର ଅଧିକାର ପାଏ।

ସେହି ଓଡ଼ିଆ ଭାବାନୁବାଦିତ କବିତାଟିକୁ ପ୍ରକୃତ ତାମିଲ ଭାଷାରେ)Tamil Language) ନିମ୍ନମତେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇପାରେ:

ତାମିଲ କବିତା)Tamil Poem):

"எங்கள் இந்த நிர்வாணம் எந்த ஒரு காம லீலையுமல்ல,
இது மின்னும் ஒரு கூர்மையான ஆயுதம்.

The Brāhmī, International Multidisciplinary Research Journal
(Peer Reviewed, Referred & Open Access Journal)
Volume: 03 | Issue: 02 | Jun - Aug 2026 | ISSN: 3048-9660 (Online) | www.thebrahmi.com

அது இரத்தத்தாலும் வியர்வையாலும் நனையும்போதுதான்,

தன் உண்மையான பரிபூரணத்தைப் பெறுகிறது.

சமூகத்தின் பழமைவாதச் சுவர்கள் எவ்வளவுக் எவ்வளவுக்குப் பலமானதாக இருந்தாலும்,

ஒரு பெண்ணின் மனமும் உடலின் சுதந்திரமுமே
அவளின் ஆகப்பெரிய மனித உரிமை."

ତାମିଲ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ)Word Meanings):

நிர்வாணம் (Nirvanam): ନଗ୍ନତା

ஆயுதம் (Aayutham): ଅସ୍ତ୍ର

இரத்தம் (Ratham): ରକ୍ତ

வியர்வை (Viyarvai): ଝାଳ

பெண் (Penn): ନାରୀ ମହିଳା /

சுதந்திரம் (Sudhanthiram): ସ୍ୱାଧୀନତା

ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ (Human Values) ଏବଂ ସାମାଜିକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତା (Social Sensitivity) ତାମିଲ ସାହିତ୍ୟର ଆତ୍ମା ସଦୃଶ। ତାମିଲ କବିମାନେ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ନେଇ ଆଧୁନିକ ଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାଜରେ ସମାନତା, ଦୟା, ଏବଂ ଜାତି-ଧର୍ମ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣେଇବାର ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଛନ୍ତି।

ଏଠାରେ ଜଣେ ତାମିଲ କବି ଏବଂ ତାଙ୍କ କବିତାର ଉଦାହରଣ ଦିଆଗଲା:

ସନ୍ଥ ତିରୁବଲ୍ଲୁବର୍ (Thiruvalluvar)

ପ୍ରାଚୀନ ତାମିଲ ସାହିତ୍ୟର ସବୁଠାରୁ ମହାନ କବି ଓ ଦାର୍ଶନିକ ଥିଲେ ସନ୍ଥ ତିରୁବଲ୍ଲୁବର୍। ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ଗ୍ରନ୍ଥ 'ତିରୁକ୍କୁରଲ' (Thirukkural) ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ସାର୍ବଜନୀନ ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଭାବେ ଗୃହୀତ।

କୁରଲ୍ (Poem/Couplet): "ଅନ୍‌ବୁଡ଼ୈମୈ" (Anbudaimai - ପ୍ରେମ ଓ ମାନବିକତା)

ତିରୁକ୍କୁରଲ୍‌ର ୭୨ ନମ୍ବର ଶ୍ଳୋକରେ ସେ ସାମାଜିକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି:

ତାମିଲ୍ ମୂଳ ପଂକ୍ତି:

"ଅନ୍‌ବିଲାର୍ ଏଲ୍ଲାମ୍ ତମକ୍‌କୁରିୟାର୍; ଅନ୍‌ବୁଡ଼ୈୟାର୍

The Brāhmī, International Multidisciplinary Research Journal
(Peer Reviewed, Referred & Open Access Journal)
Volume: 03 | Issue: 02 | Jun - Aug 2026 | ISSN: 3048-9660 (Online) | www.thebrahmi.com

ଏନ୍‌ବୁମ୍ ଉରିୟାର୍ ପିରର୍କ୍କୁ।" (କୁରଲ୍-୭୨)

அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு.

ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ହେଉଛି:

"ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ପ୍ରେମ ନାହିଁ, ସେମାନେ ସବୁକିଛି ନିଜ ପାଇଁ ଦାବି କରନ୍ତି;

କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରେମ ଅଛି, ସେମାନେ ନିଜର ଶରୀର କୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟର (ଓ ହାଡ଼)ସେବାରେ ସମର୍ପଣ କରିଦିଅନ୍ତି।"

୩. ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ମାନବିକତାର ସନ୍ତୁଳନ:

ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତାରେ ପ୍ରକୃତି ପ୍ରେମ ଏବଂ ପରିବେଶଗତ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ଏକ ଅନନ୍ୟ ସଂଯୋଗ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ଆଧୁନିକୀକରଣ ଏବଂ ଶିଳ୍ପାୟନ ନାମରେ ପ୍ରକୃତିର ଧ୍ୱଂସ ଏବଂ ସେଥିଯୋଗୁଁ ମଣିଷର ମାନସିକ ଅବକ୍ଷୟକୁ କବିମାନେ ଗଭୀର ମର୍ମାହତ ହୋଇ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରକୃତିକୁ ମା' ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରି ତା' ସହିତ ପ୍ରେମର ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଏବଂ ପରିବେଶକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ କବିତା ମାଧ୍ୟମରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆହ୍ୱାନ ଆଜିର ତାମିଲ କବିତାର ଏକ ବଡ଼ ଦିଗ।

ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତାରେ ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ମାନବିକତାର ସନ୍ତୁଳନ ତଥା ପରିବେଶ ସଚେତନତାକୁ ନେଇ କବିମାନେ ଯେଉଁ ଗଭୀର ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରିଛନ୍ତି, ତାହାର ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉଦାହରଣ ହେଉଛନ୍ତି ଆଧୁନିକ ତାମିଲ ସାହିତ୍ୟର ବିଶିଷ୍ଟ କବି ବୈରମୁଥୁ)Vairamuthu)। ତାଙ୍କର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ମହାକାବ୍ୟଦୀର୍ଘ କବିତା/ "ନୀର୍) "Neer / ଜଳ(ଏବଂ ପ୍ରକୃତି କୈନ୍ଦ୍ରିକ କବିତାଗୁଡ଼ିକରେ ଆଧୁନିକ ଯାନ୍ତ୍ରିକତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତିର ଧ୍ୱଂସ ଏବଂ ମଣିଷର ଅବକ୍ଷୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିବାଦ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ।

କବି ଓ କବିତା: ବୈରମୁଥୁଙ୍କ ପ୍ରକୃତି ଓ ଜଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କବିତାର ଏକ ଭାବାନୁବାଦ:

"ଆମେ ଆଧୁନିକତାର ସିଡ଼ି ଚଢ଼ି ଚଢ଼ି,

ଏତେ ଆଗକୁ ଆସିଗଲେ ଯେ—

ପଛରେ ପଛେଇ ଗଲା ସବୁଜ ବଣ ଓ କଳକଳ ନଦୀ।

ଆମେ ନିଜ ହାତରେ ନିଜ ବାସସ୍ଥାନକୁ କରିଦେଲେ ମରୁଭୂମି,

ଆଉ ଯନ୍ତ୍ରର କର୍କଶ ଶବ୍ଦ ଭିତରେ

ହରାଇ ବସିଲେ ପ୍ରକୃତିର ସେହି ମାଆ ଭଳି କୋମଳ ସ୍ପର୍ଶ।

ମନେରଖ, ଯଦି ପ୍ରକୃତିର ଏହି କାନ୍ଦକୁ ଆଜି ନ ବୁଝିଲ,

ତେବେ ଆଗାମୀ ବଂଶ ପାଇଁ

The Brāhmī, International Multidisciplinary Research Journal
(Peer Reviewed, Referred & Open Access Journal)
Volume: 03 | Issue: 02 | Jun - Aug 2026 | ISSN: 3048-9660 (Online) | www.thebrahmi.com

ବଞ୍ଚିବାର ଶେଷ ଝରପାଣି ମଧ୍ୟ ଶୁଖିଯିବ।"

ତାମିଲ କବିତା)Tamil Poem):

"நவீனத்தின் ஏணிகளில் ஏறி ஏறி நாம்
எவ்வளவு தூரம் வந்துவிட்டோம் என்றால் —
பின்னே பின்தங்கிவிட்டன பச்சை காடுகளும் கெண்டையோடு ஓடும் நதிகளும்.
நம் கைகளாலேயே நமது இருப்பிடத்தைப் பாலைவனமாக்கிக் கொண்டோம்,
இயந்திரங்களின் கரடுமுரடான சத்தத்திற்குள்
இயற்கை அன்னையின் அந்தத் தாயன்பின் ஸ்பரிசத்தைத்
தொலைத்துவிட்டோம்.
நினைவில் கொள், இயற்கையின் இந்தக் அழுகையை இன்று நீ புரிந்து
கொள்ளாவிட்டால்,
எதிர்வரும் சந்ததிக்காக
வாழ்வின் கடைசித் துளி நீரும் வற்றிவிடும்."

ମୁଖ୍ୟ ତାମିଲ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ:

நவீனத்தின் (Naveenathin): ଆଧୁନିକତାର

பச்சை காடுகள் (Pachai Kaadugal): ସବୁଜ ଜଙ୍ଗଲ ବଣ /

நதிகள் (Nadhigal): ନଦୀଗୁଡ଼ିକ

பாலைவனம் (Paalaivanam): ମରୁଭୂମି

இயந்திரங்கள் (Yanthirangal): ଯନ୍ତ୍ରପାତି

இயற்கை அன்னை (Iyarkai Annai): ପ୍ରକୃତି ମାଆ

ଆଲୋଚନା:

ଏହି ଧରଣର କବିତାରେ ପ୍ରକୃତିକୁ କେବଳ ଏକ ଜଡ଼ ବସ୍ତୁ ଭାବେ ନ ଦେଖି ତାକୁ ମାଆର ଆସନ ଦିଆଯାଇଛି। କବିମାନେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ମଣିଷର ସମ୍ପର୍କ ହେଉଛି ଜୀବନର ମୂଳଦୁଆ। ଯେତେବେଳେ ଶିଳ୍ପାୟନ ଓ ସ୍ୱାର୍ଥପରତା ନାମରେ ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ମଣିଷର ନିଜର ବିନାଶକୁ ହିଁ ଡାକି ଆଣିଥାଏ। ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତା ଏହି ସନ୍ତୁଳନକୁ

The Brāhmī, International Multidisciplinary Research Journal
(Peer Reviewed, Referred & Open Access Journal)
Volume: 03 | Issue: 02 | Jun - Aug 2026 | ISSN: 3048-9660 (Online) | www.thebrahmi.com

ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ପରିବେଶ ପ୍ରତି ଗଭୀର ସମ୍ବେଦନଶୀଳତାର ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥାଏ।

କ.ନା. **ସୁବ୍ରମଣ୍ୟମ)Ka. Naa. Subramanyam - କ(ସୁ.ନା.** ମଡର୍ଣ୍ଣ ତାମିଲ ସାହିତ୍ୟର ଜଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନାଭେଲ୍‌କାର, ସମାଲୋଚକ ଏବଂ କବି ଥିଲେ। ତାମିଲ କବିତାରେ 'ପୁତୁକ୍କବିତାଇ' (ନବୀନ କବିତା/New Poetry) ଆନ୍ଦୋଳନର ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ମୁଖ୍ୟ ପୁରୋଧା। ସେ 'ମୟନ୍' (Mayan) ଛଦ୍ମନାମରେ ମଧ୍ୟ କବିତା ଲେଖୁଥିଲେ।

କ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା .ସୁ.ନା.ଲିଖିତ ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଆଧୁନିକ ତାମିଲ କବିତା ଏବଂ ତା'ର ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା:

ତାମିଲ କବିତା:

"புழுக்கம் தாங்காமல் அன்றையத் தினசரியை விசிறிக் கொண்டு நடந்தேன்,
எங்கேயோ, எவன் உள்ளத்திலோ எழுந்த ஒரு சிந்தனை
எப்படியோ என்னை எட்டி என்னைப் பாதிக்கிறது...
மரங்கள் துளிர்க்கும் ஓசை, பூக்கள் பூக்கும் ஓசை,
புழுக்கள் காலை உணவு அருந்தும் ஓசை—
இப்பேரிரைச்சலில் தனித்து நிற்கிறது மனிதனின் மெல்லிய குரல்."

ଓଡ଼ିଆ ଭାବାନୁବାଦ:

"ଗୁଳ୍ମଗୁମୁଲ୍ମ ଅଣନିଶ୍ୱାସୀ ପରିବେଶ ଭିତରେ-,
ସେଦିନର ଖବରକାଗଜଖଣ୍ଡକୁ ବିଞ୍ଚଣା କରି ହାତରେ ଧରି ମୁଁ ଚାଲୁଥିଲି—
କେଉଁଠି କାହାର ଅନ୍ତରରେ ଜାତ ହୋଇଥିବା ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଚିନ୍ତା,
କେମିତି କେଜାଣି ମୋ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ମତେ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛି...
ଗଛଗୁଡ଼ିକରେ କଅଁଳ ପତ୍ର ପୁଷ୍ଟି ହେବାର ଶବ୍ଦ, ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ଫୁଟିବାର ଶବ୍ଦ,
ପୋକଜୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାତଃଭୋଜନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଶବ୍ଦ—
ଏହି ମହାକୋଳାହଳ ଭିତରେ ଏକାନ୍ତରେ ଠିଆ ହୋଇଛି ମଣିଷର ସେହି କୋମଳ ସ୍ୱର।"

ପ୍ରକୃତି (Nature) ଏବଂ ମାନବିକତା (Humanity) ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଳନ ବାର୍ତ୍ତା ଦେବାରେ ତାମିଲ କବିମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ଅଗ୍ରଣୀ। ଏଠାରେ ଆଉ ଦୁଇଜଣ ମହାନ ତାମିଲ କବି—ଭାରତୀୟାର୍ (Subramania Bharati) ଏବଂ ସନ୍ତ ତିରୁବଲ୍ଲୁବର୍ (Thiruvalluvar)—ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଉଦାହରଣ ଦିଆଗଲା।

Volume: 03 | Issue: 02 | Jun - Aug 2026 | ISSN: 3048-9660 (Online) | www.thebrahmi.com

୧. ମହାକବି ସୁବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟ ଭାରତୀ: ସମସ୍ତ ଜୀବଙ୍କ ସହ ଆତ୍ମୀୟତା

ମହାକବି ଭାରତୀ ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରତ୍ୟେକ କୀଟ-ପତଙ୍ଗ, ପକ୍ଷୀ ଏବଂ ଗଛଲତାଙ୍କୁ ମଣିଷର ନିଜର ଭାଇ-ବନ୍ଧୁ ଭାବେ ଦେଖିଛନ୍ତି। ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ସୃଷ୍ଟିର ସବୁ କିଛି ମାନବ ସହିତ ସମାନ ଭାବେ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହିଛି।

କବିତା: "କାକୈ କୁରୁବି ଏଙ୍ଗଲ୍ ଜାଦି" (Kakkai Kuruvi Engal Jathi)

ତାମିଲ୍ ମୂଳ ପଂକ୍ତି:

"କାକୈ କୁରୁବି ଏଙ୍ଗଲ୍ ଜାଦି – ନୀଳ

କଡ଼ଲୁମ୍ ମଲୈୟୁମ୍ ଏଙ୍ଗଲ୍ କୂଟ୍ଟମ୍;

ନୋକ୍ଗୁମ୍ ଦିଶୈୟେଲ୍ଲାମ୍ ନାମନ୍ଦ୍ରି ବେର୍ରିଲ୍ଲୈ,

ନୋକ୍କ ନୋକ୍କ କଲିଗୋଟ୍ଟୁଦେ!"

காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி — நீள்

கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்;

நோக்கும் திசையெல்லாம் நாமன்றி வேறில்லை,

நோக்க நோக்கக் களி கூத்துதே!

ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ:

"ଏହି କାଉ ଏବଂ ଚଢ଼େଇମାନେ ଆମର ହିଁ ଜାତି (ପରିବାର)!

ଏହି ବିଶାଳ ନୀଳ ସମୁଦ୍ର ଏବଂ ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଆମର ହିଁ ଆତ୍ମୀୟ।

ଆମେ ଯେଉଁଆଡ଼େ ଚାହିଁବା, ପ୍ରକୃତି ଓ ଜୀବଜଗତ ଭିତରେ ନିଜକୁ ହିଁ ଦେଖିପାରିବା;

ଏହି ଅନୁଭୂତି ଆମ ହୃଦୟକୁ ଅପାର ଆନନ୍ଦରେ ଭରିଦିଏ!"

ମାନବିକତା ଓ ପ୍ରକୃତିର ସନ୍ତୁଳନ:

ଭାରତୀ ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଯେ ମଣିଷ ନିଜକୁ ସୃଷ୍ଟିର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବି ପ୍ରକୃତିକୁ ଶୋଷଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ପକ୍ଷୀ, ଗଛ, ସମୁଦ୍ର ଓ ମଣିଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏହି ଆତ୍ମୀୟତା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସନ୍ତୁଳନ।

୨. ସନ୍ତ ତିରୁବଲ୍ଲୁବର୍: ବର୍ଷା ଓ ସାମାଜିକ ଜୀବନର ଭାରସାମ୍ୟ

ପ୍ରାଚୀନ ଦାର୍ଶନିକ ତିରୁବଲ୍ଲୁବର୍ 'ତିରୁକ୍କୁରଲ'ର "ବାନ୍ ଶିରପ୍ପୁ" (Vaana Chirappu - ବର୍ଷାର ମାହାତ୍ମ୍ୟ) ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ

© 2026, The Brāhmī

The Brāhmī, International Multidisciplinary Research Journal
(Peer Reviewed, Referred & Open Access Journal)
Volume: 03 | Issue: 02 | Jun - Aug 2026 | ISSN: 3048-9660 (Online) | www.thebrahmi.com

ପ୍ରକୃତିର ସନ୍ତୁଳନ (ବର୍ଷା) ବିଗିଡ଼ିଗଲେ ମାନବିକତା, ଧର୍ମ ଏବଂ ସମାଜ କିପରି ଉଜୁଡ଼ିଯାଏ।

କୁରଲ୍: (Thirukkural - କୁରଲ୍-୧୮)

ତାମିଲ୍ ମୂଳ ପଂକ୍ତି:

"ଶିରପ୍ପୋଡୁ ପୂଜନୈ ସେଲ୍ଲାଦୁ ବାନମ୍
ବରକ୍କୁମ୍ମେଲ୍ ବାନୋର୍କ୍କୁମ୍ ଈଣ୍ଡୁ."

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம் வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு.

ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ:

"ଯଦି ଆକାଶରୁ ବର୍ଷା ନ ହୁଏ (ପ୍ରକୃତି ନିଜର ସନ୍ତୁଳନ ହରାଏ),
ତେବେ ମଣିଷ ସମାଜରେ ନା କାହା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇପାରିବ, ନା ଅନ୍ୟ ପାଇଁ ଦୟା ଓ ଦାନ-ଧର୍ମ ଶୋଭା ପାଇବ।"

ମାନବିକତା ଓ ପ୍ରକୃତିର ସନ୍ତୁଳନ:

ଏହି କବିତା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ପ୍ରକୃତି (ଜଳ/ବର୍ଷା) ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଲେ ହିଁ ସମାଜରେ ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ, ଦୟା ଏବଂ ଉଦାରତା ଆସିପାରିବ। ପ୍ରକୃତି ବିନା ମାନବିକତାର ସ୍ଥିତି ନାହିଁ।

କବି	ଗ୍ରନ୍ଥ / କବିତା	ମୁଖ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତା
ସୁବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟ ଭାରତୀ	*କାକୈ କୁରୁବି ଏଙ୍ଗଲ୍ ଜାଦି*	ସମସ୍ତ ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ ଓ ପ୍ରକୃତି ମଣିଷର ଆତ୍ମୀୟ—ସମସ୍ତଙ୍କ ସହ ସହବସ୍ଥାନ ହିଁ ଶାନ୍ତିର ମାର୍ଗ।
ସନ୍ତ ତିରୁବଲ୍ଲୁବର୍	*ତିରୁକ୍କୁରଳ (କୁରଲ୍ ୧୮)*	ପ୍ରକୃତିର ସୁରକ୍ଷା ଓ ସନ୍ତୁଳନ ଉପରେ ହିଁ ମାନବ ସମାଜର ନୈତିକତା ଓ ସଂସ୍କୃତି ନିର୍ଭର କରେ।

ଉପସଂହାର:-

ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତାରେ ପ୍ରେମ ଓ ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ କେବଳ କାବ୍ୟିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ସାଧନା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ଏକ ଜୀବନ ଦର୍ଶନ। ଏହି କବିତାଗୁଡ଼ିକ ଆଜିର ସଂକଟଗ୍ରସ୍ତ, ଅଶାନ୍ତ ଏବଂ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ବିଶ୍ୱରେ ମଣିଷକୁ ପୁଣି ଥରେ ମଣିଷ ହେବାର ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଉଛି। ପ୍ରେମର ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ପ୍ରବାହ ଏବଂ ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ଦୃଢ଼ତା ମାଧ୍ୟମରେ ତାମିଲ କବିମାନେ ସମାଜକୁ ଏକ ସୁନ୍ଦର, ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସମାନତା ଭିତ୍ତିକ ଭବିଷ୍ୟତ ଆଡ଼କୁ ଟାଣି ନେଉଛନ୍ତି। ଏହି ଧାରା କେବଳ ତାମିଲନାଡ଼ୁର ସୀମା ଭିତରେ ଆବଦ୍ଧ ନ ରହି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ

© 2026, The Brāhmī

ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶକ ସାଜିଛି। ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତାରେ ପ୍ରେମର ସଂଜ୍ଞା ଗଭୀର ଭାବେ ବଦଳିଛି। ପ୍ରାଚୀନ କାଳର ନାରୀ-ପୁରୁଷଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମିଳନ ଓ ବିରହର ସୀମା ଭିତରୁ ବାହାରି ଆଜିର ପ୍ରେମ ଆତ୍ମସମ୍ମାନ, ସମାନତା, ଏବଂ ଶୋଷଣ ବିରୋଧୀ ବାର୍ତ୍ତା ପାଲଟିଛି। ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତା ସମାଜର ନିଷ୍ପେଷିତ, ଦଳିତ, ଅବହେଳିତ, ଏବଂ ଶ୍ରମଜୀବୀ ମଣିଷଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ। ସୁବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟ ଭାରତୀ, ଭାରତୀଦାସନ୍‌ଙ୍କ ପରମ୍ପରାକୁ ଆଗକୁ ନେଇ ଆଜିର ସମକାଳୀନ କବିମାନେ ମାନବିକତାକୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ଦେଇଛନ୍ତି।

ସନ୍ଦର୍ଭ ସୂଚୀ:-

1. Meenakshi Sundaram, T.P. *A History of Tamil Literature*. Annamalai University Publications.
2. Zvelebil, Kamil V. *Companion of Tamil Literature*. Brill Academic Publishers.
3. ଶିବସାମ୍ବୁରୀ, ଡା. *ତାମିଲ ସାହିତ୍ୟର ଇତିହାସ* (ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ / ସମୀକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ).
4. ରାଜନ, ଆର୍. *ଆଧୁନିକ ତାମିଲ କବିତା: ଏକ ଅନୁଶୀଳନ*. ଚେନ୍ନାଇ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରକାଶନ.
5. Venkateswaran, Pramila. (2024). *Tamil Dalit Feminist Poetics: Resistance, Power, and Solidarity*. Bloomsbury Academic / Lexington Books.
   (ସମକାଳୀନ ତାମିଲ ନାରୀବାଦୀ, ଦଳିତ କବିତା, ଶରୀର-ରାଜନୀତି, ଆତ୍ମସମ୍ମାନ ଏବଂ ମାନବିକ ପ୍ରତିରୋଧର ପ୍ରାମାଣିକ ଅଧ୍ୟୟନ)
6. Ramanujan, A. K. (1985). *Poems of Love and War: From the Eight Anthologies and the Ten Long Poems of Classical Tamil*. Columbia University Press.
   (ତାମିଲ କାବ୍ୟରେ ପ୍ରେମ [Akam] ଓ ସାମାଜିକ ନୈତିକତା [Puram] ର ମୂଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଓ ପରମ୍ପରା ପାଇଁ)
7. Takahashi, Takanobu. (1995/2023). *Tamil Love Poetry and Poetics*. Brill's Indological Library, Vol. 9. Leiden: E.J. Brill.
   (ତାମିଲ ପ୍ରେମ କାବ୍ୟର ସାହିତ୍ୟିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଓ ବିକାଶ ଗାଥା)
8. Vairamuthu. (2008). *Vairamuthu Kavithaikal*. Chennai: Surya Literature Pvt. Ltd.
   (ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତାରେ ପ୍ରେମ, ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ମାନବିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ପ୍ରୟୋଗ)
9. Margret Malathi, T. (2024). *"Human Values in Vairamuthu's Poems"*. *Indian Journal of Tamil*, 5(4), 24–31.
   (ଆଧୁନିକ ତାମିଲ କବିତାରେ ସାମାଜିକ ଓ ମାନବୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ବିଶ୍ଳେଷଣ)
10. Sukumaran, Geetha. (2020). *"Contemporary Tamil Poems: Regional Sensibility and Human Experience"*. York University Press.
   (ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତାରେ ସଂକଟ, ପ୍ରେମ ଏବଂ ମାନବୀୟ ସମ୍ବେଦନା)

The Brāhmī, International Multidisciplinary Research Journal

(Peer Reviewed, Referred & Open Access Journal)

Volume: 03 | Issue: 02 | Jun - Aug 2026 | ISSN: 3048-9660 (Online) | www.thebrahmi.com

11. Venkateswaran, Pramila. (2021). *"Contemporary Tamil Dalit Feminist Poetics". Journal of Critical Postcolonial Studies / ResearchGate.*
(ସମକାଳୀନ ତାମିଲ କବିତାଗୁଡ଼ିକରେ ସମାନତା, ପ୍ରେମ ଓ ପ୍ରତିରୋଧ)

12. Shanlax Journals. (2023). *"Humanism and Social Values in Contemporary Tamil Poetry". Shanlax International Journal of Arts, Science and Humanities. (ତାମିଲ ସାହିତ୍ୟରେ ମାନବବାଦର ବିକାଶ)*

13. Geetha, V. (୨୦୦୧:(*"Gender and Community: Dalit Women's Poetry in Tamil"*, Economic and Political Weekly, Vol. 36, No. 43, pp. 4125–4130.

14. Tamilselvan, Erom (୨୦୧୦:(*"Kavidhaiyil Samamum Viduthalaiyum"* (Equality and Freedom in Modern Poetry), *Kanaiyazhi* Literary Magazine, Chennai.

15. Sivathamby, Karthigesu (୧୯୮୧:(*Drama in Ancient Tamil Society*, New Century Book House, Chennai. (Explores the socio-cultural roots of Sangam traditions).

16. Akilandeswari, R. (୨୦୧୪:(*Contemporary Dalit and Feminist Voices in Tamil Poetry*, Sahitya Akademi Journal, New Delhi.

17. Bharathiyar Kavithaigal - Subramania Bharati:-Alliance Publishing Company, Chennai. (Featuring *Paappa Paattu* and nature-centric poems like *Kakkai Kuruvi Engal Jathi*).

18. Bharathidasan Kavithaigal -by Bharathidasan:-Kuyil Pathippagam, Puducherry. (*Sanjeevi Parvathin Saaral* and *Puratchi Kavi*).

19. Kutti Revathi Kavithaigal:-*Mulaigal*-Freedom poems-Chennai.

20. Vairamuthu Kavithaigal-*Neer* (Water/Nature series) and *Kallikattu Idhikasam*.- Suryan Padippagam, Chennai.

© 2026, The Brāhmī